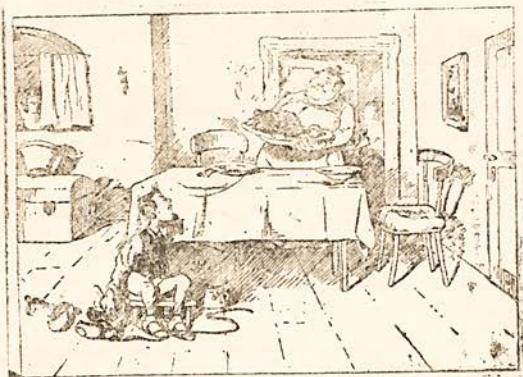

Вълшебната гъска

Господаритъ на Пенча
Днеска готвя тъ гъска пакъ,
Ала знае той, че нему
Ще се падне само кракъ.
Госпожата е свидлива.
Съсъ скжпернишко сърце...
Шо да стори той, да хапне
Самъ отъ гъшето месце?
Дълго съмъта, и ръши се --
Чудна мисъль го огръ:
Скришомъ въ печената гъска
Той единъ мъхуръ завръ.

Ето, носи я въ чения
Господарката сама,
Пенчо души отдалеко
Тая сладка миризма.

